

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 200/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť A. D., K., vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej práva na spravodlivé súdne konanie upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 43/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júna 2008 doručená sťažnosť A. D., K. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jej práva na spravodlivé súdne konanie upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 43/2004.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojich práv postupom okresného súdu z dôvodu jeho nečinnosti, avšak vo svojej sťažnosti uvádza len postup Okresnej prokuratúry L., Obvodného úradu v L. a okresného súdu, a to konanie sp. zn. 7 C 128/2005 a rozhodnutie vydané v tomto konaní 28. júna 2005, v súvislosti s prihlasovaním na trvalý pobyt J. K. s rodinou 27. septembra 1994 v obci K. a s odmietnutím Obce K. prihlásiť sťažovateľku na trvalý pobyt, aj keď v obci vlastní nehnuteľnosti.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľka ďalej uviedla:

„Listom Okresnej prokuratúry v L. pod č. Pd 3046/02-110 zo 17. 5. 2005 bolo správne orgánu oznámené, že 2. apríla 2007 oznámil starosta obce K. Okresnej prokuratúre v L., že správne orgánu postúpil na vybavenie protest prokurátora zo dňa 2. 8. 2002 pod sp. zn. Pd 3046/02.

Dňa 28. 5. 2007 Rozhodnutím o proteste prokurátora pod č. 2007/01590 správny orgán vyhovel protestu prokurátora číslo Pv 3046/02-03 zo dňa 2. augusta 2002 a zrušil opatrenie obce K. – záznam z 29. 1. 2002 o hlásení trvalého pobytu J. K. ml. na adrese K. súpisné číslo 177 v evidencii pobytu občanov ohlasovne pobytu Obecného úradu v K. Toto rozhodnutie mi doposiaľ nebolo doručené.

Mám za to, že uvedeným postupom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši došlo k porušeniu práva na súdnu a inú právnu ochranu tak, ako to zaručuje Ústava Slovenskej republiky v článku 46 ods. 1. Pomalým konaním Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši došlo podľa môjho názoru k zásahu do ďalších práv garantovaných Ústavou slovenskej republiky a to do vlastníckeho práva, kde medzi súhrn subjektívnych opatrení patrí aj právo vec užívať a ktoré bolo vzhľadom na pomalosť Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši J. K. ml. obmedzované po celú dobu, ktorá súvisí s dĺžkou konania súdu a tiež do práva na súkromný a rodinný život.“

Je toho názoru, že jej sťažnosť je dôvodná. Argumentuje tým, že

„Doposiaľ som bývala v podnájme za ktorý som platili sumu 50 000 Sk v dôsledku toho, že som nemala možnosť užívať svoju nehnuteľnosť a sama som požadovala za užívanie mojej nehnuteľnosti sumu 1 000,- Sk. Som toho názoru, že suma 98 000,- Sk by bola spravodlivým finančným zadosťučinením.

Sme toho názoru, že pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia by mal Ústavný súd vychádzať aj zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa však riadi úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Nie je možné, aby v súčasnej dobe občan právneho štátu vlastnil svoj majetok a nemohol ho užívať po doby štyroch rokov z dôvodu nečinnosti štátneho orgánu.

V súlade so všetkými vyššie uvedenými skutočnosťami navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal tento nález:

1. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené nečinnosťou Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši v konaní č. 10 C 43/2004.

2. Sťažovateľke A. D. sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 98 000 Sk,-, ktoré je Okresný súd v Liptovskom Mikuláši povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd v Liptovskom Mikuláši je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokáta sťažovateľky...“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomení o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zo sťažnosti vyplýva, že k namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 43/2004. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že napadnuté konanie bolo právoplatne skončené 14. decembra 2005, pričom obsah sťažnosti sa vôbec označeného konania netýka. Pretože označené konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 C 43/2004 bolo právoplatne skončené po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Absencia príčinnej súvislosti medzi namietanými právami sťažovateľky v označenom konaní a obsahom sťažnosti viedla ústavný súd k odmietnutiu sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Oneskorené podanie sťažnosti a absencia príčinnej súvislosti medzi obsahom sťažnosti, argumentami v nej uvedenými a namietaným porušením práv sťažovateľky označeným konaním bolo dôvodom na to, že ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na odstránenie nedostatkov (náležitostí) sťažnosti v súlade s § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, pretože išlo o neodstrániteľné nedostatky konania.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej (petite sťažnosti) nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2008